

РЕШЕНИЕ

№ 867

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разглежда докладваното от Венета Цветкова Търговско дело № 20211100902775 по описа за 2021 година

Предявени са осъдителни иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът Ф.А. ЕООД, ЕИК: ***** твърди облигационни отношения с ответника С.А. Ц. ЕООД, ЕИК: ***** по договор за наем от 05.03.2016 година, прекратен поради изтичане на уговорения срок. Твърди, че по силата на договореното е заплатил на ответника депозит, който е следвало да му бъде възстановен при прекратяване на договора, но е получил само част от дължимата обратно сума.

Не оспорва, че в хода на процеса му е заплатена в цялост и главницата по исковата молба. Претендира лихва за забава от 01.07.2021 година до 16.12.2021 година от 1342,61 лева и законната лихва до датата на плащането и разноските в производството, като счита, че ответникът е дал повод за завеждане на делото.

Ответникът не оспорва изложените в исковата молба факти, но твърди, че с плащания от дати 21.12.2021 година и 22.12.2021 година е погасил задължението си за връщане на депозита по чл. 4.1 от част А, вр. чл. 3 от Част С от договора за наем, предмет на предявения иск изцяло. Оспорва размера на иска по чл. 86 ЗЗД предвид извършените плащания. Прави възражение за несъответствие на адвокатското възнаграждение, заплатено в производството по обезпечаване на исковите и настоящото дело.

По така предявените иски в тежест на ищеца е да докаже настъпването на следните факти: 1./ че между страните са възникнали облигационни отношения по договор за наем; 2./ че договорът е прекратен поради изтичане на уговорения срок; 3./ че за наемодателя е възникнало задължение да върне депозит – тоест, че такъв му е предоставен от наемателя реално; 4./ начална дата на забавата и размер на обезщетението за забава. В тежест на

ответника, при установяване на горните факти от ищеца, е да докаже плащане на задълженията си.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, направи следните фактически и правни изводи:

Между страните няма спорни факти, поради което съдът приема за доказано в процеса възникнало на основание съществуващи между страните договорни отношения по сключен договор за наем от 05.03.2016 година задължение в тежест на ответника, като наемодател - да върне получената като депозит от ищеца сума в размер на 54 793,97 лева /заплатен от ищеца на основание т. 4.1 от част А, във вр. с чл. 3 от част С от договора/. Не е спорно, че на 01.04.2021 година имотите, предмет на договора и ползвани от ищеца в продължение на неговия срок на действие, са върнати във държане на ответника, като е подписан и приемо-предавателен протокол.

Няма спор и че наемодателят е приел обратно имота без възражения по смисъла на чл. 6.2, параграф 2 от част В от договора, поради което от 02.04.2021 година /по-късната от двете дати по отношение на 16.03.2021 година/ е започнал 90-дневният срок за връщане на дадения депозит. Срокът, съответно, изтича на 30.06.2021 година или, при неплащане, ответникът е в забава от 01.07.2021 година.

Установен като безспорен е и фактът, че поради настъпило извънсъдебно прихващане на насрещни вземания на страните по правоотношението, вземането на ищеца е погасено до размера 28 599,92 лева, което е размерът на претендираната в процеса сума.

С извършените в хода на процеса плащания от 21.12.2021 година на сумата от 27 989,67 лева и от 22.12.2021 година на сумата от 610.33 лева, ответникът е погасил изцяло претендираната главница.

Поради извършеното в хода на процеса плащане, искът следва да се отхвърли като неоснователен и при отчитане нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК.

По иска по чл. 86 ЗЗД.

При съобразяване на изложеното по-горе относно датата на изпадане на ответника в забава – 01.07.2021 година и датите на извършените плащания, размерът на дължимата лъхва за забава за периода от 01.07.2021 година – 16.12.2021 година върху главница от 28 599,92 лева е 1342,61 лева.

Няма доказателства същата да е заплатена, поради което следва да се присъди в претендирания с исковата молба и уточнен в изпълнение указанията на съд а размер.

По разноските.

Разноски, с оглед обстоятелството, че ответникът е дал повод за завеждане на делото, тъй като признава дължимостта на вземането, но извършва плащане едва в хода на процеса, се дължат само на ищеца, който е представил списък и доказателства, че реално са сторени.

Съобразно т. 5 от ТР № 6/2012 година на ОСГТК на ВКС, направените от страните в

обезпечителното производство
разноски се присъждат с окончателното съдебно решение по
съществува на спора, с оглед крайният му изход.

Същевременно, възнагражденията за адвокат са дължими при минимални размери, определени в НМРАВ и по-конкретно в чл. 7, ал. 2 и ал. 7 от Наредбата. Именно в тези размери, съдът намира, че е дължимо възнаграждението в случая, с оглед липсата на спор между страните по фактите и по правото, което определя липсата на фактическа и правна сложност на производствата, обосноваваща основателност на възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК. Уговорените адвокатски възнаграждения надхвърлящи близо два пъти минималните размери са необосновано високи и не следва да се присъдят в заплатените размери.

При тези уточнения, разноски на ищеца за обезпечителното производство, които следва да му се присъдят с оглед изхода на спора са в размер на 1150. 80 за адвокат с ДДС и 41,30 лева държавна такса, а в настоящото производство са в размер на лева – за 1665,60 лева за адвокат и 1199,16 лева за държавна такса. Общият размер на разноските по чл. 78 ГПК е 4057,31 лева.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ф.А. ЕООД, ЕИК: ***** срещу С.А. Ц. ЕООД, ЕИК: ***** иск по чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД за осъждане на ответника за заплащане на сумата от **28 599,92 лева**, представляваща част от заплатен от ищеца, но невъзстановен от ответника депозит по чл. 4.1 от част А, вр. чл. 3 от част С от договор за наем от 05.03.2016 година, като неоснователен, поради извършено в хода на производството плащане.

ОСЪЖДА С.А. Ц. ЕООД, ЕИК: ***** да заплати на Ф.А. ЕООД, ЕИК: *****

- На основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД - сумата от **1342,61 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата от 28 599,92 лева, дължима за периода от 01.07.2021 година до 16.12.2021 година;
- На основание чл. 78, ал. 1 и ал. 5 ГПК – сумата от **4057,31 лева** – общо сторените съдебни разноски в настоящото и в производството по допускане на обезпечение на бъдещ иск по гр.д. № 13887/2021 година на Софийски градски съд.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски градски съд: _____